

Oslofjordprosjektet – Alternative løsninger av avløpsproblemene

Av tekn. sjef Harald Sundlo

Harald Sundlo er bygningsingeniør fra London, 1951. Han er teknisk sjef i Røyken kommune.

Forberedt innlegg i Norsk Forening for Vassdragspleie og Vannhygiene, 18. juni 1974.

Røyken deltok inntil nylig i samarbeidet med Oslo, Bærum og Asker kommuner om utredningen av en avløpsløsning for indre Oslofjord.

Røykens utgangspunkt var imidlertid et noe annet enn de tre andre kommuners. Mens Oslo, Bærum og Asker allerede hadde vedtatt å gå inn for NIVA's alternativ 1.4B, tok Røyken forbehold om utredning av andre alternativer. Dette var naturlig, i og med at Røyken allerede var i ferd med å løse sine avløpsproblemer i Slemmestadområdet ved at det var under bygging et moderne rensean-

legg på grensen mellom Asker og Røyken. Røyken kunne derfor ikke vente å oppnå vesentlige fordeler ved deltagelsen i et interkommunalt prosjekt, men måtte regne med at et slikt prosjekt kunne innebære visse ulemper.

Røyken ønsket derfor å vurdere alternativ 1.4B i forhold til en løsning i retning av 1.2B — dvs. en løsning basert på renseanlegg ved Lysaker, Holmen, Blakstad og Slemmestad.

Hva alternativ 1.2B angår, hadde NIVA tidligere antydnet at forskjellige tekniske tiltak kunne ha følgende virkning på forholdene i fjorden. (Naturligvis er tallene omtrentlige):

Dykking av alle utløp	Bedring ca. 40 %
Rensing, ytterligere	» » 40 %
Overføring av alle utløp til Vestfjorden, ytterligere	» » 5 %

Utløpets plassering i fjorden hadde altså ifølge NIVA forholdsvis liten betydning for fjorden, men Røyken antok at en viss spredning av utslippene kunne være fordelaktig og at

ulempene på land kanskje derved kunne reduseres.

Røyken viste også til den raske utvikling i renseteknikken som kanskje kunne gjøre rensing like effek-

tiv — og rimeligere — enn *transport* av avløpsvannet.

De andre samarbeidende kommunene kunne ikke etterkomme Røykens ønske om alternative utredninger. Resultatet var at Oslofjordkontoret *bare* har utredet alternativ 1.4B og kontoret konkluderer nå med at et interkommunalt anlegg bør legges i Slemmestad-området.

Det er, som nevnt, ikke til å unngå at et renseanlegg for ca. $\frac{3}{4}$ million p.e. kan skape visse ulemper for lokalbefolkningen. Dette faktum og det forholdet at andre alternativer i det hele tatt ikke ble vurdert, skapte etter hvert en økende motvilje mot prosjektet i Røyken og førte til at Røyken gikk ut av samarbeidet i år. (1974)

Det som har hendt er meget å beklage, og «Oslofjordprosjektet» som sådan kan bare bli skadelidende ved at samarbeidet gikk i oppløsning. Det er også vanskelig å forstå de andre kommunenes begrunnelse for å begrense Oslofjordkontorets utredningsmandat. Begrunnelsen var

nemlig, at alternativ 1.2B ikke kunne utredes, *fordi dette ikke var et interkommunalt prosjekt!* Vi i Røyken trodde vi var med på å utrede den beste løsning for *Oslofjorden*, uansett status!

Så vidt vites er det påvist at alternativ 1.2B tilbyr følgende viktige *fordeler*, i forhold til 1.4B:

- a. Det blir billigere.
- b. Det kan gjennomføres etappevis og vil gi rask bedring av forholdene i fjorden.
- c. Det bygger stort sett på *eksisterende* renseanlegg og bør ikke skape store nye ulemper på land.

Hvis alternativ 1.4B skal velges fremfor alternativ 1.2B, bør det påvises konkrete relative forskjeller mellom disse alternativene, slik at de politiske myndigheter og befolkningen kan ta disse opp til vurdering. Inntil dette er gjort, synes det ikke rimelig at Røyken uten videre kan godta Oslofjordkontorets anbefalinger.